

Leiderskamp voor Natuurstudie. De Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging organiseert haar vierde „leiderskamp” thans op Walcheren en wel in de week 23—30 Juli. De kosten zijn voor leden van de N. N. V. en van de N.J.N. f 20.—, voor niet-leden f 22.—. Wie met eigen tent komt, betaalt f 2.— minder. De bedoeling van dit kamp is in de eerste plaats, om leiders en leidsters in vereenigingen en scholen nader te brengen tot de levende natuur en hun te doen zien, wat zij in dit opzicht kunnen doen voor hun leerlingen en clubgenooten. Leiders in dit leiderskamp zijn Prof. H. J. Jordan van Utrecht; de heer P. de Bruyne uit Middelburg; Jan P. Strijbos van Aardenhout, C. Sipkes van Overveen, Dr. Bijhouwer en Dr. Joh. H. van Burkom; deze laatste als opper-kampleider. Het kamp wordt gevestigd op de fabelachtig mooie plek bij Vrouwenpolder, waar de Walchersche duinen eindigen tegen het Veersche Gat.

Het is te hopen, dat velen van deze ongelooflijk unieke gelegenheid gebruik zullen maken. Men meldt zich vóór 1 Mei aan bij Mevrouw Ruinen-de Vos, Nicolaas Beetsstraat 1 te Arnhem. T.

Den, Pijn, Spar. Eenigen tijd geleden is het denkbeeld geopperd, om onze naaldboomen te verdoopen. Voor het geslacht *Pinus* zou de naam van *Pijn* aangewezen worden, het geslacht *Picea* zou *Spar* heeten en dan kwam de naam *Den* vrij voor het geslacht *Abies* en die naam zou dan kloppen met den Duitschen naam *Tanne*. Het zou wel eenige moeite kosten, om den naam *Pijn* ingang te doen vinden, maar we spreken toch al van *Zeepijn*, *Weymouth's Pijn*. De voorslag heeft weinig instemming gevonden en wordt o.a. in het Entomologisch tijdschrift bestreden door Dr. J. Th. Oudemans, wiens meening, waarmee wij volkomen instemmen, wij hieronder mededeelen:

„Het zij mij gegund, hier mijne meening over de nederlandsche namen der latijnsche genera *Pinus*, *Abies* en *Picea* mede te deelen, aangezien aan deze namen in de laatste jaren door sommigen „getornd” is. Ik bevind mij daarbij in goed gezelschap, daar ik tevens de meening verkondig van wijlen mijn vader, Prof. C. A. J. A. Oudemans, hoogleeraar in de Botanie aan de Universiteit van Amsterdam. Hij gevoelde wel degelijk voor nederlandsche namen, mits deze uit behoefte daaraan ontstaan, en zich dus aan het onderscheidingsvermogen dergenen, die er mede te maken hebben, aanpassen.

Allereerst de naam *Pinus*. De meest gewone, algemeen bekende soort daarvan is *Pinus sylvestris* L., de Grove den. Deze naam is dermate ingeburgerd, dat het onverdedigbaar is, daarin verandering te willen brengen; een dennenbosch zou dan ook den naam dennenbosch niet meer mogen dragen! De spraakmakende gemeente zou zich ook stellig niet daaraan storen. Zij heeft van een *Den* en van een dennenbosch eene goed bekende voorstelling, en zal die (gelukkig!) wel niet loslaten.

Daarnaast heeft men de voorstelling van een *Spar*. Die heeft de gedaante van „een Kerstboom”. Daaraan voldoen zoowel het genus *Abies*, als de genera *Picea* en *Pseudotsuga*; voor leeken zijn dit dus allemaal „Sparren”. Is het om bepaalde redenen gewenscht, onderscheid te maken, welnu, gebruik dan de bestaande en alom bekende namen *Zilverspar* en *Fijnspar*, den eersten voor het genus *Abies*, den tweeden voor het genus *Picea*. Bij de s o o r t s namen is de benaming „*Spar*” voldoende, zoodat met rustig kan blijven spreken van *Nordmann-spar*, *Edel-spar*, *Blauwspar*, *Douglas-spar* enz. Men w e e t nu eenmaal, wat daaronder verstaan wordt”.
Schovenhorst, Putten, Nov. 1931. J. TH. OUDEMANS.

Bonte Merel. De bonte merel, waarvan in No. 10 van „D.L.N.” wordt melding gemaakt, is ook voor mij geen onbekende. Volgens de beschrijving is het dezelfde, die ik nu bijna drie jaar, zomer en winter, telkens weer tegenkom.

We ontmoeten elkaar steeds op dezelfde plaats, d.w.z. in de omgeving van de Heuvel. Het is mijn inziens niet gemakkelijk vast te stellen, tot welke sexe deze vogel behoort; ik heb dit exemplaar in mijn aantekeningen als een „zij” vermeld. Een tweede geval, dat ik sinds verleden jaar een enkele maal heb waargenomen, voelt zich meer tot een ander gedeelte van het park agetrokken. Deze merel (een man) is echter minder bont, en heeft alleen een paar witte vlekjes op bovendekveeren en kop.

Dat vogels zich veel tot éénzelfde plekje bepalen, heb ik ook opgemerkt bij een roodborstje, en een spreeuw, die als herkenningsteeken een verdikking aan één der pooten heeft.

Dan nog eenige waarnemingen omtrent de gele kornoelje (*Cornus Mas*). Dit jaar stond het boompje reeds in bloei op 25 Febr. In 1930 zag ik 15 Maart de eerste bloemen, en 1931 stonden begin Maart de bloemknoppen op opengaan, doch door de late vorstperiode werd dit uitgesteld tot 20 Maart.

Mogelijk dat deze mededeelingen van eenig belang zijn.
Rotterdam, 9 Maart '32.

C. BEUKELMAN.